

Petr Kolečko

Umělecký šéf pražského divadla A studio Rubín, dramatik a scenárista. Již delší dobu jsou jeho hry uváděny na českých scénách. Mezi ty divácky nejuspěšnější patří například Jaromír Jágr - Kladeňák nebo alternativní muzikál Pornohvězdy, které napsal spolu s režisérem Tomášem Svobodou.

text: PETR SOUKUP, LUKÁŠ PAULŮ
foto: LUKÁŠ PAULŮ

Dvakrát byl nominován na cenu Alfréda Radoka za nejlepší poprvé uvedenou českou hru. Nominované byly hry Kauza Salome a Kauza Médeia. Podílel se také na scénářích k televiznímu seriálu Okresní přebor. Vedle dramatické tvorby se ale příležitostně věnuje i psaní hudebních textů.

A hlavně o tom je náš rozhovor.

// Jste autorem textu k hudbě autorů Michala Pavlíčka, Petra Wajsara, máte na kontě dokonce i spolupráci se skupinou Nightwork. Jak se Vám s těmi hudebníky spolupracuje?

Jsou to vlastně všechno kamarádi, takže dobře. K psaní hudebních textů se dostávám zatím vždy tak, že mě osloví kamarádi – hudebníci. Je to pro mě spíš koníček, nejsem v tom zavedený profík, takže mě cizí lidi ani moc často neoslovují. Samozřejmě vnímám, že třeba Michal Pavlíček je v hudebním světě legenda, i když tomu hudebnímu světu moc nerozumím, ale stejně je to na velmi kamarádské bázi. Výjimkou v naší spolupráci byl možná text k titulní písni seriálu Cesty domů, což byly trochu galeje, protože to bylo důležité pro tu televizi, ale jinak je to s Michalem pohoda. V případě Petra Wajsara většinou

spolupracujeme na muzikálech, kde jsem zatím byl vždy také spoluautorem libreta, to vnímám možná víc jako práci, protože je to divadlo. Co se týče Nightwork, tam jsem dělal jednu píseň. Ale oni textaře nepotřebují. Udělají si to sami tak, jak potřebují. A myslím, že dobře.

// Píšete texty na hudbu, či posíláte volné texty skladatelům?

Když je to na desku nebo pro kapelu, tak je to většinou psané na hotovou hudbu. Je to logické, kapela či interpret jsou v tomhle pro mě šéf. V případě muzikálů se většinou hudba píše až na můj text, alespoň já to tak vyznávám a snažím se i muzikanty ukecat, aby na texty počkali, přece jen jde tam taky o děj celé té věci a tak dále...

// Máte ambice se více prosazovat v populární hudbě?

No, abych byl upřímný, tak moc ne. Alespoň ne v tom smyslu, že bych za tím nějak šel. Dělán to, co přijde, s kamarádama. Já dokonce ani neumím rozeznat, co je to v hudebním světě úspěch. Opravdu jsem člověk zvenčí. Ale nebráním se žádné nabídce a důležité je, že lidi, kteří mě oslovují, tu ambici mají. A když se to povede, mám pak radost, že oni mají radost. To byl třeba případ singlu Náhradník mladé kapely Bek ofis, který jsem textoval. Docela se to povedlo, lidem se to líbilo, ta kapela asi trochu víc vstoupila do povědomí, když jsem byl pak na křtu klipu a viděl jsem, že má frontman Honza Nedvěd radost, tak jsem měl radost taky. Teď bych pro ně měl dělat další dva singly a těším se na to.

// Když je to na desku nebo pro kapelu, tak je to většinou psané na hotovou hudbu. V případě muzikálů se většinou hudba píše až na můj text.

>

>

// Psal jste texty pro projekt Rozinka v krému. Můžete nám tento projekt představit?

Do toho mě přizval kamarád Jakub Johánek z kapely 100°C, pro kterou jsem dělal předtím nějaký text na desku. Tady byl požádán, aby se stal producentem a skladatelem desky zpěvačky Zlaty Emily Kinské-Králové. Dědalo se to pro ni zpočátku jako zakázka, já to dělal kvůli Kubovi, ale nakonec jsem si to vzal hodně za své, protože jsem si se Zlatkou i jejím manželem a manažerem Tomášem Králem dost rozuměl. Výsledná deska Rozinka v krému je takový pokus o inteligentní pop modernějšího stříhu. Myslím, že to je docela zajímavé, ale bohužel je asi dost těžké prorazit jako sólová zpěvačka. Navíc – Zlatka záhy po dokončení desky otěhotněla, nemohlo se tak k tomu udělat nějaké masivnější turné, takže to tak trochu usnulo. Ale doufám, že až skončí mateřské povinnosti, že uděláme něco dalšího a třeba taky dostaneme Rozinku v krému víc mezi lidi, nebo jak se to mezi muzikanty říká.

// Je pravda, že o vaší tvorbě je hodně slyšet. Muzikál Pornohvězdy, Jágr – Kladeňák, seriál Okresní přebor atd. Co připravujete nyní?

Tak momentálně jsem dokončil velkou textařskou práci na muzikálu Quasimodo – Kdysi se pro lásku umíralo pro divadlo Hybernia. Byl jsem osloven mými kolegy – divadelníky, abych jim napsal hudební texty. Bylo to zvláštní. Ale vzhledem k tomu, že v tom muzikálu bude minimum činohry, tak je to napůl také scenáristická práce. Navíc jsem to jako divadelní autor samozřejmě nevydržel a dost jsem jim kecal i do divadelních věcí, které přesahují textařskou práci. Ten muzikál bude režirovat Martin Kukučka z režijního tandemu SKUTR, hudbu složili Kuba Prachař, Jan Maxián a Petr Kaláb. Hodně se na to těším, měl by to být pokus o něco trochu odvážnějšího na tom komerčním poli. Teď se to začne zkoušet, v listopadu je premiéra. Tak snad to bude dobrý.

// Jakou měrou se podílíte na tvorbě divadelních her, televizních inscenací a psaní hudebních textů?

Řekl bych, že šedesát procent mé práce je v divadle, třicet procent je televizní scenáristika a deset procent jsou hudební texty, tedy ty „mimomuzikálové“, které, jak jsem už řekl, беру spíš jako koníčka.

// Jedna z vašich divadelních prvotín Britney Goes To Heaven bylo přeložena do několika jazykových mutací. Byl jste při jejich schvalování puntičkář?

Ne. Já nejsem puntičkář v ničem. Považuji divadlo i hudbu či televizi za kolektivní dílo, kde je důležitý výsledek celku a nikoli nějaká moje literární onanie. Když někdo v divadle škrtne tři stránky mé hry a v té jevištní realizaci to funguje dobře, je mi to jedno. Stejně je to i u těch překladů. Navíc Britney byla mimo běžné světové jazyky přeložena i do polštiny a bulharštiny; a tomu jsem stejně nerozuměl.

// Jaká byla spolupráce se zahraničím?

Moc toho za sebou nemám, většinou jednorázové scénické čtení v různých zemích. Dále jsem byl jen na takovém zvláštním workshopu v Londýně, kde mě to štvalo. Zkuste strávit měsíc v Londýně. Se z té nudy po... však víte. Upřímně řečeno, mě na zahraničí vždycky baví jít tam na drink, fotbal či basket a skouknout ženské (z dálky, jsem ženatý), tu práci moc neřeším. Ono to také většinou bývá tak, že člověk v tom zahraničí pracuje s institucemi, které mají daleko nižší úroveň a prestiž, než instituce, se kterými pracuje člověk tady u nás a moc ho tam nic neoslňuje. Žádný červený koberec tam většinou nečeká. Je to celkem logické.

// Chtěl byste zkusit působit v cizině? Kde?

Když navážu na tu předchozí otázku, tak pro příští rok jsem byl jako dramatik přizván k ta-

// Řekl bych, že šedesát procent mé práce je v divadle, třicet procent je televizní scenáristika a deset procent jsou hudební texty.

- > kovému trochu významnějšímu česko-rakousko-slovenskému divadelnímu projektu, který bude mít určitý appendix i ve Skotsku a Španělsku. Na to se těším a snad to nebude jen o tom očumování holek a pití, vypadá to už trochu seriózněji. Jinak nějak dlouhodobě spolupracovat jako český autor se zahraničím je složité. Česky málokdo venku umí, takže velmi dlouho trvá, než se nějaká hra přeloží. Ale nějaké šance a překlady právě třeba v podobě scénického čtení byly několik posledních sezón vřdycky a třeba něco z toho bude mít nějaký hmatatelnější výsledek. Takže

abych odpověděl na otázku, kdykoliv kamkoliv, i když dlouhodobě se moc jako český autor venku nikde moc uchytnout nemůžete.

// **Váš oblíbený český textař?**

Podobné otázky jsem se trochu bál, protože se v tom moc neorientuji. Ale na základě mého chatrného vzdělání mě z legendárních textařů každopádně baví Daniel Landa. Sice se často neztotožňuji s obsahem písní, ale některé rýmy jsou fakt pozoruhodné. Podobně mě baví i Fanánek. No a z těch nových se mi líbí Ondřej Ládek alias Xindl. S tím se známe i osobně, on je vlastně původně scenárista, takže se k tomu asi taky dostal jako slepý k houslím, ale bere tu hudbu víc vážně než já. Jak ono to je... „Já chci jen to, co všichni andělové, gimme some love a dej mi nějaký love...“ To mi připadá jako docela takový popový moudro. Ondřej to podle mě umí.

/